

de Badgast

nummer 4 - lente-2001

Redactioneel

Door verschillende oorzaken dit keer een ietwat verlaat nummer van De Badgast, het vierde alweer. We hopen dat ook dit nummer met plezier zal worden gelezen. De eerste krokussen en knoppen zijn gesignaleerd, dus wie weet tot gauw in Egmond.

De redactie

Redactieadres

Olga van der Veen
Pythagorasstraat 26
1098 GC Amsterdam
e-mail: vderveen@wxs.nl

Speltoestel

De lagere school in Egmond Binnen moest verbouwen en had hierna op het schoolplein geen plaats meer voor het speeltoestel. De directeur belde Nel Schuit met het verzoek of zij er een goede plek voor wist. Vanaf dit voorjaar staat 'de wagen' in de speeltuin vooraan het terrein.

Onderhoud

Van de beheercommissie het verzoek alvast de data voor het onderhoud van het hele terrein in de agenda te noteren: zaterdag 9 juni en zaterdag 1 september, aanvang 09.30 uur.

Het ontstaan en de betekenis van de Adelbertusakker

Sint-Adelbert is de patroon van de Abdij van Egmond. Hij heeft in het begin van de achtste eeuw, in het gevolg van geloofsverkondiger-bisschop Willibrord, in Egmond en omstreken gewerkt. Na zijn dood werd hij aan de voet van de duinen begraven.

Samen met Willibrord kwam Adelbert vanuit Ierland naar de Lage Landen om het evangelie te prediken. Hij had een zeer goede inborst en was bijzonder nederig. Hij zorgde voor oude en zieke mensen, en verrichtte zelfs wonderen. Het verhaal gaat dat hij een blind meisje het licht in de ogen heeft teruggegeven en ten dode opgeschreven mensen heeft genezen.

Na zijn dood werd hij door de dorpingen aan de voet van de duinen begraven en boven zijn graf werd een kerkje opgetrokken. Vooral daarna geschieden daar vele wonderen. Volgens de overlevering is hij in de tiende eeuw drie maal aan de non Wilfsit verschenen om haar te zeggen dat zijn gebeente moest worden verheven. Wilfsit ging met dit verhaal naar graaf Dirk I, die het gebeente van Adelbert liet opgraven. Op de plaats van het graf ontstond toen een geneeskrachtige bron.

vinden op de Adelbertusakker, te midden van de opgemetselde fundamenten van de oude kapel. Ieder jaar, op de zondag van of vlakbij 25 juni, wordt daar nog de mis gevierd. 25 juni is de feestdag van Sint Adelbert.

Het gebeente van Adelbert is nog in Egmond aanwezig. Onder het altaar in de kapel van de Adelbertabdij in Egmond Binnen ligt in een plexiglazen schrijn de zorgvuldig uit kleine brokstukjes gereconstrueerde schedel. Deze schedel werd in 1984, na een zorgvuldig onderzoek waarbij onder meer de exacte ouderdom werd vastgesteld, opnieuw in processie overgebracht van de Adelbertusakker naar de abdijkerk. Ook staan bij het beeld van Adelbert vaak bloemen of branden er kaarsjes. Het onderhoud van de akker wordt verzorgd door dorpingen in samenwerking met de monniken van de abdij.

Zoals u zult begrijpen, hebben de Egmonders (vooral de katholieken) een emotionele binding met de Adelbertusakker. Wijs uw kinderen erop dat dit gebied geen speelplaats is. In een kerk wordt immers ook niet gevoetbald!

Tot op de dag van vandaag is deze bron te

Mia Korse

Huisje ... 54

George Bos en zijn vrouw Elly hebben hun huisje zestien jaar geleden gekocht. De kinderen waren nog heel klein en omdat er in Amsterdam niet zoveel buiten te spelen viel, leek het lekker dat ze wat gras zagen. Het eerste jaar heeft het zes weken geregend, met als gevolg dat ik dacht: nooit meer grote vakantie in Egmond. Hooguit weekenden of een weekje. In de grote vakantie gaan we op vakantie.

Het huisje was, zoals alle huisjes, met weinig geld gebouwd en naar kunnen opgeknapt. Het was heel klein, 2 slaapkamers, en er was geen douche. Dus eerst is er verbouwd. In het begin ben ik er veel mee bezig geweest. Maar daarna was er altijd wel wat aan onderhoud te doen, en ik ben nou niet iemand van 'ha, lekker klussen', ik had geen zin in dat onderhoud. En voor m'n rust ging ik er ook niet heen, m'n vader en moeder, m'n broer en m'n zus zaten er ook. Op een gegeven moment ging ik steeds minder. De kinderen wer-

den groter, Elly ging nog wel voor de zon en de rust. De eerste tien jaar ging het ongeveer op deze manier, ik ging heel weinig naar Egmond, Elly wat meer. Ik wilde het huisje eigenlijk wel verkopen. Het was heel erg slecht, alles moest rigoureuus aangepast, tot een nieuw dak aan toe, want dat ging echt niet meer. Het plan was om in ieder geval een nieuw dak te maken en de keuken te verplaatsen.

Dat was zo'n drie jaar geleden. Ik zou een paar weken vrij nemen in het voorjaar om het huisje te verbouwen. Ik ben best wel handig, alleen had ik nooit zin. Maar opeens was ik zwaar ziek. Einde oefening. Een tijd in het ziekenhuis, er weer uit, nog niet aan het werk, totaal onuitstaanbaar voor m'n omgeving. Egmond was een goede plek om tot rust te komen. Ik was gauw moe en rustte in Egmond helemaal uit. Tijd om na te denken, alles op een rijtje te zetten en te herstellen. Veel buitenlucht, gezond moe, goed eten. De camping is in het voorjaar en door de week heel vredig, mooi en rustgevend.

Toen sloeg ik wel door naar de andere kant: eerst alles slopen, wat niet beviel aan het huisje, weg! Daarna opbouwen, tijd om na te denken over hoe en welke kleuren, etc. En ineens bleek ook de tuin leuk. Ik was altijd meer het type kunstgras, maar ik vond het tuinieren heel rustgevend en ik kon er m'n creativiteit in kwijt. Ik was een jaar eruit en heb in Egmond alle seizoenen meegemaakt, het was een zachte winter toen, en ik dacht 'goh, dingen groeien ook'. In het begin was me niet duidelijk wat ik moest doen, ik keek gewoon en rommelde wat. Ik zat nooit buiten, maar nu wel. De heg is weg, de tuin is er zonniger door geworden, je hebt ook makkelijker een praatje en ik krijg ook advies.

Het huis is mooi geworden, we hebben het naar onze hand gezet. Ik voel me er thuis, ik kan echt zitten en genieten. We hebben twee slaapkamers samengetrokken tot een grote, zodat er nu ook een tafel kan staan, ik houd van tafels, ik zit daar lekker aan, met m'n spullen om me heen, wat te lezen. Elly en ik gaan er nu samen heen. We genieten van een eigen plek en gaan leuke dingen doen, lekker uit eten ofzo.

Eigenlijk heb ik iets gemaakt wat ik heel leuk vind, iets nieuws. Eenmalig. Helemaal naar eigen idee.

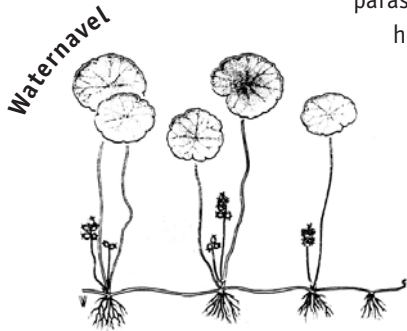
Onlangs werd bekend dat de abdij van Egmond een rijksmonument wordt.

Een natuurwandeling

Vanaf onze huisjes 7 km lang

We slaan gewoon linksaf, de PWN-weg naar het strand. Voordat we bij de duinkaartencontrole zijn, zien we al de gele ratelaar (juni) die het veld geel kleurt en na de bloei bruin-zwart wordt en in de wind gaat ratelen. We zien ook, links langs de sloot, de riet-orchis (juli) en rechts verderop de bremraap, die hier parasiteert op het walstro. Ook langs deze weg het stalkruid.

Dan gaan we verder, nemen de eerste heuvel en komen op een viersprong. Hier gaan we, na de wilgenroosjes gezien te hebben, linksaf, langs een zandweg omhoog, dalen af en komen bij een afsluitboom rechts (broedgebied), gaan rechtsaf en na een heuveltje hebben we uitzicht op 'de gelukkige vallei', een vochtig dal waar we eerst op het pad zien de ogen-troost (juli-augustus-september) waarvan vroeger gedacht werd dat het hielp tegen oogziekten, een klein, laaggroeiend bloempje dat op een oog lijkt. Hetgeen later flauwekul bleek. Net als het leverkruid tegen de leverziekten zou zijn omdat er blauwe vlekken op zaten. Even verder ruiken we een muntgeur als we waden door de watermunt (juli-augustus) en waar het vol staat met waternavel (wat lager dan op het plaatje).

Links zien we een strandpaal en als we voorzichtig onze weg zoeken, zonder iets te vertrappen, zien we het mooiste van het duin: de parnassia (half augustus-half september). Een wit bloempje met groene adertjes met een bijzondere honingfunctie. Sommige mensen zoeken ernaar op de Waddeneilanden en dan zien ze er één. Met rondom talrijke amateurfotografen. Hier staat een heel veldje. Bij de strandpaal of reeds eerder langs het pad.

Aan het eind van het pad, rechtsaf, doorlopen tot aan de geplaveide strandweg. Onderweg: slangenkruid (half juli-augustus) en geel en wit walstro, en bij de strand op- en afgang kromhals (lijkt op vergeet-mijn-nietje, maar bloemen hebben een kromme hals) en langs

de weg zeeraket: dikke, vette bladeren en paarse of witte bloemen. De plant die het dichtst bij de zee bloeit. (Over de natuur op het strand later meer) Dan weer over de strandweg terug naar het kamp. Misschien zien we dan nog even, rechts van het controlepunt, de agrimonie. Lijkt op de toorts, maar kleine bloempjes vlak tegen de stam.

Daarna theedrinken thuis in de moederschoot van Adelbertus, bijkomen en zich realiseren, hoewel met tegenzin, dat je absoluut geen plantje behoort te plukken.

Tom

Schoorl

Het is heel mooi weer. Zullen we gaan fietsen, zegt Kris, dat hebben jullie al zo lang beloofd!

Je hebt gelijk, roept papa, we gaan een heel stuk fietsen. Eerst moeten we een fietskar huren anders kan Britt niet mee. Na een half uurtje komt hij terug met een hele spannende fietskar. Het lijkt wel een huifkar, helemaal blauw en een dak met streepjes. Marly bromt, ik heb geen zin, JE MOET, zegt papa.

Daar gaat de karavaan. Papa voorop met de huifkar, daarin zitten Maxime en Britt. Dan mama met Marly en Kris. Marly blijft brommen, zijn we er al, hoe lang nog ... We gaan naar Schoorl, roept papa, naar de braderie, dan hebben we een doel!

Het is een mooie tocht, door de duinen, langs hele mooie heide en dan weer langs Bergen. Heuveltje op en heuveltje af. Maar wat is het lang. Marly bromt niet meer, nu krijgt Kris er genoeg van, ik heb dorst, wanneer gaan we wat drinken? Britt wil niet slapen in de huifkar, veel te leuk, en papa, die zweet ervan.

Bij Schoorl gaat het ineens heel hard, de heuvel af, woesj woesj en dan ... valt de huifkar om. Mama schrikt zich een hoedje, Britt sliep net en ligt er nu onder. Gelukkig is er niks gebeurd maar de kar is stuk.

Nu moeten we nog terug, papa moet fietsen en de huifkar trekken met de hand. Mama moet fietsen met Britt en Maxime. Maxime valt steeds in slaap en dan gaat mama slingeren. Nu bromt mama, zijn we er al, ik ben doodmoe. En dan kreunt papa, wat een end, ik ben doodmoe van die stomme kar. Marly en Kris niet, ze lachen, we zijn er bijna mama en papa, niet zo aanstellen!!

Astrid Schouten

Raadsels en moppen

Hoe krijg je een olifant in een ijskast?

Deurtje open, olifant erin, deurtje dicht.

Hoe krijg je een giraf in een ijskast?

Deurtje open, olifant eruit, giraf erin, deurtje dicht.

Hoe krijg je een olifantje in een fiatje?

Oli eruit laten lopen en fiatje erin stoppen.

De moeder van Jantje heeft drie zonen.

Kwik, Kwek en ??????????????

Er ligt een man dood op straat met drie muren om hem heen.

Wat klopt er niet?

Dombo en Verstand liepen op straat.
Verstand klom in een boom.
Er kwam een meneer langs.
Ha, hoepsefloeps!, zei Dombo.
Waar is je verstand, zei de man.
In de boom!

Recept van Bren de Cocq

Lente in Nederland!

21 maart, volgens kroonprins van het weer Erwin Krol is er lekker veel regen, onweer en het wordt niet warmer dan 4 graden, naast de windstoten morgen overdag kan het tussen de buieën door 5 graden worden. Maar hij weet het niet helemaal zeker! Een kort telefoontje met m'n broer in Ierland over het weersverzicht van Erwins Ierse tegenhanger Paddy geeft aan dat het daar 14 graden is met een strakblauwe lucht en weinig wind. Daar zit je dan.

Ierland is het land van de regen, zegt men hier, hou maar zo, maar het is niet helemaal waar! Door alle hoogteverschillen kan het daar op een gegeven moment regenen maar 5 minuten later is het er mooi weer. Rond deze tijd begint in het hele land alles te bloeien, honderden kilometers lange wegen vol fuchsia's langs de kant van de weg en zijn de '40 shades of green' nergens ter wereld zo groen als daar.

Goed, maar nu koken, twee simpele lentercepten uit Italië met wat groen!

Vooraf crostini's of stokbrood met geitenkaas, gegrilde aubergine en eventueel een plak Parmaham erboven op. En daarna tagliatelle met jonge courgette, limoen en verse basilicum.

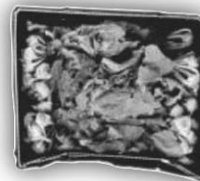
Voor het voorafje heb je nodig:

- 1 ongebakken stokbrood
- zachte geitenkaas (bv chevre zonder korst)
- 1 aubergine
- handje verse kruiden (tijm, oregano en rozemarijn)
- notensla (rucola)

Voor de pasta:

- olijfolie
- teentje knoflook
- 4 babycourgettes dun gesneden
- sap van 1 limoen
- handje verse basilicum
- tagliatelle
- koksroom of schenkroom

Aubergine heeft een nogal bittere smaak, maar als je het van tevoren in dunne plakjes snijdt en met zout besprenkelt, een half uur laat liggen en daarna met keukenpapier afneemt, is dat een stuk minder geworden. De aubergine met een beetje olijfolie besprenkelen, kruiden erbovenop, 20 min in de voorverwarmde oven (175 graden). Als dat klaar is, het stokbrood vullen: eerst de aubergine, daarboven de geitenkaas en het brood nog 10 minuten laten bakken. Serveer het gevulde stokbrood midden op een bord omringd door wat notensla besprenkeld met een lekkere olijfolie en vers gemalen peper.

De pasta

Knoflook kort in een beetje olijfolie bakken en dan de courgettes 1 of 2 minuten mee laten bakken. Daarna sap van limoen, basilicum en room toevoegen en alles even warm laten worden. Op smaak brengen met wat zout en peper. Intussen de tagliatelle koken (niet te zacht laten worden) en de courgettes met de pasta mengen. Serveren op warme borden met wat losse basilicum en vers geraspte parmazaanse kaas.